

Editorial

L'editorial d'enguany està escrita des de sentiments ambivalents, fins i tot una mica a contracor; ja sabem per la nostra feina, que els canvis costen... Com heu llegit a la nota que inicia aquesta edició 31, serà l'última revista distribuïda i impresa en paper. Ens afegim al dictats del progrés, i entrem també en l'era digital. Ens acompanyen dubtes, nostàlgia, una llàgrima de comiat envers el passat de la nostra revista de paper, cert orgull pel llarg camí recorregut des de que la primera revista de l'ACAP va néixer l'octubre de 1992, i un somriure d'il·lusió pel futur de la nova aventura.

Passat, present i futur també s'entrellacen en els articles que us presentem.

L'entrevista al Dr. Ponces, un dels pares fundadors de l'atenció precoç, ens fa un recorregut a partir de la seva trajectòria professional i del seu saber, sobre els inicis de l'atenció precoç i les propostes de futur.

L'article d'opinió de Cristina Cristóbal, anterior presidenta de l'ACAP, recull els orígens, l'evolució conceptual i pràctica de l'atenció precoç a Catalunya; deixa interrogants oberts sobre quin camí tenim davant l'adaptació a les noves necessitats, a la realitat canviant.

Articles de present, de màxima actualitat, com el que ens ofereix el Dr. Moya, coordinador de l'observatori de salut mental de Catalunya, sobre la complexitat del diagnòstic psicològic.

Nuria Rivera incideix també en les dificultats que significa diagnosticar, analitza el diagnòstic psicològic des de diversos manuals de classificació. L'article de Fuensanta Morales ens parla del fenomen de la inhibició des de conceptes teòrics i pràctics. El de Carles Albert Montserrat ens fonamenta el tractament des de l'activitat aquàtica terapèutica que s'inicià fa uns anys i ara és ja una realitat consolidada a molts CDIAPs. L'article de la Carme López, al voltant del treball assistencial en els infants que pateixen dèficits visuals i ceguesa, recull la tasca diària dins aquestes patologies.

Articles de present i futur, com el del Dr. Joan Vidal sobre l'aplicació de la toxina botulínica en el tractament de l'espasticitat en el nen amb paràlisi cerebral. I el de Ferran Pons, que ens presenta els estudis més recents sobre al bilingüisme en els nadons.

El cas clínic, des de la disciplina de la logopèdia, planteja el treball interdisciplinari, l'atenció a la globalitat del nen i a la seva família com a pilars fonamentals de l'atenció precoç.

Passat, present i futur... ens acomiadem d'una etapa, ens retrobem a la futura edició digital de la revista que tots els socis i sòcies rebreu per correu electrònic a la vostra llar.

Carme Carbonell Solé
Codirectora de la Revista de l'ACAP